

Universitätsbibliothek Paderborn

Rev. P. Francisci Josephi à Rodt Capuccini Anterioris Austriæ Provinciæ. Opus ...

Planctvs Ecclesiæ Et Animæ - Super Caput Primum Lamentationum
Jeremiæ Prophetæ. Allegorice, Et Moraliter Expositus, & Distributus In
Discursus LII. Concinatorios Quadragesimales ... ; Scilicet Liber Vitæ, Et
Excessvs Amoris ...

Rodt, Franz Joseph von

Campoduni, 1680

Discursus XVII. Plangit Ecclesia, Christianos non ampliùs erubescere de
sordibus peccatorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52659)

DISCURSVS XVII.

Teth.

Sordes ejus in pedibus ejus, nec est recordata finis sui. *Thren. 1. v. 9.*

DE ECCLESIA.

Deplorat, Christianos non amplius erubescere de sordibus peccatorum.

I.
Math. c. 10. v. 5.
Rom. c. 10. 15.
Via gentium,

Est modum vivendi gentium.

Glossa moral.

Qui per lutosam incidit viam, lutum utique & sordes in pedibus contrahit. Sanctus dicitur pulis inhibuit Christus ad predicandum missis: *In viam gentium ne abieritis, cum enim esse debeant speciosi pedes Evangelizantium, in sordidam gentium viam Discipulos dimittere Christus noluit. Per hanc autem lutosam & sordidam gentium viam Hugo Cardinalis intelligit opera, & vitam gentili ignorantia, cui Glossa moralis consentit, in viam gentium ne abieritis, id est, modum vivendi eorum ne tenueritis. Quod etiam ad haereticos extendit glossa ordi-*

naria, ne simus (inquit) similes haereticis, ut eorum opera, & vitam sordidam teneamus.

Sed deplorat, pro dolor, afflicta mater Ecclesia, quod sordes adhæreant nimiae pedibus Christianorum, qui viam, & vitam gentium, & haereticorum terentes, & vocationis, finisque sui immemores, de sordibus peccatorum erubescere desierunt. Sordes ejus in pedibus ejus (plebis Christianae) nec est recordata finis sui.

Gloriantur summopere filij hujus saeculi, si stirpem & profaniam suam ex nobili & illustri heroum sanguine noverint deducere; quin imò subinde munda

Glossa Ordin.

Sordes & vitam gentium tenent Christiani.

II.

Christiani dicitur

di

di Monarchæ facile sibi persuaderi patiebantur, se divum sanguine fatos esse, prout Poëta ille Romano Cæsari accinuit: *Sanguine Christi te sanguine divum.* Sed cesset joculari fabulosa gentilitas, Christianos, sanguine Dei, sanguine Christi fatos esse non dubitet, quorum genus à sanguine, & nomine Christi derivatum est: *Ipsius enim & genus sumus*, testatur Apostolus, *Genus ergo cum simus Dei, & Christi, Dei filij*, etiam dignos nobilitate, progenie, & nomine nostro mores induti erubescamus, si sanguinem & profapiam nostram, tanquam degeneres filij, sordida vitâ maculemus, ore clarum Christiani nomen, & pedibus gentilium sordes circumferentes.

Optimè ad memoriam nobis vocat Doctor Mellistius Christiani generis, & nominis professionem; *Christiani à Christo nomina acceperunt, operæ pretium ergo est, ut, sicut sunt heredes nominis, ita sint imitatores sanctitatis.* Nec se Christianos profiteantur, nisi etiam mores & vitam Christi assumpturi, in cujus imitationem in sacro Baptismatis fonte jurârunt. Quare gravibus hisce verbis Christianum quemvis S. Thomas de Villanova compellat: *Professio tua altissima est; si eam bene consideres, ut credo, totus contremisces.* Et inter alias ab Ecclesia in sacro baptismo

usitatas ceremonias etiam ad mentem revocat: *Inducus es veste candidâ, & dictum est tibi; accipe vestem candidam, immaculatam, quam præferas ante tribunal Christi, per quam designatur innocentia baptismali.* Sed (bone Deus!) quomodo Christiane cum veste hac ante severum iudicis tribunal comparere præsumis? quia (uti præfatus auctor monet) *Vestem illam sæpius sordidasti, polluisti cæno, & sanguine conculcasti, & conculcasti fide mortuâ.*

O afflicta mater Ecclesia, inspice vestem hanc baptismalis innocentia; vide utrum tunica filii tui sit, an non? Utrique, tunica filii mei (Christiani) est, sed sordidata, polluta, sordes ejus in pedibus ejus, Hebræus legit, *in simbriis ejus.* Summè persona nobilis, maximè autem matrona erubesceret, si vestem sordibus, luto, inò & stercore pollutam circumferret, tanquam sus in volutabro versata; magnam utique pœnam, & dolorem facilius passura, quàm in publicum sordidis & fœtentibus ejusmodi vestibus in hominum conspectum processura.

Erubescerebat olim plebs Christiana vestem innocentia; baptismalis peccatorum sordibus maculatam circumferre, indignum Christiano nomine ejusmodi sordidatum æstimans, Christianum se olim profitebatur,

à Sanguine, & nomine Christi.

Act. 17. v. 28.

Genus Dei sumus.

S. Bernardus Heredes nominis Christi, & vitæ.

S. Thom. Villan. Dom. 3. Advent.

Va stia bap- tismali.

Polluit sordibus peccatorum.

Gen. c. v. 32.

III.

tar, (vel potius simulabat) ingrati, & vile nobilissimi juvenis Romani Tiburtii mancipiū, Torquatus, proprii sui domini, apud judicem gentilem, proditor: à Domino ad Christianorum vitam se adductum conquestus. Sed quanam hujus egregij Christiani vita erat? Edebat, bibeat, & vomebat, uti de ipso zelosus Christiana fidei propugnator, Tiburtius, testabatur, in-

Baron. An. 286. n. 19. & 27.

Indignus estimatur Christiano nomine.

dignum proinde hominem, hunc vitiis sordidatum, Christiano nomine judicabat, hisce verbis (inter acta S. Martyris Sebastiani per Baronium annotatis) judicem interpellans: *Credisne Vir Illustrissime hunc esse Christianum? Qui in suo lenocinio moliendo capitis simbrias admittit? Qui tonsorem diligit? Qui scapulum molliter gestit? Qui fluxum gressuum improbo nisu distendit? Qui feminas curiosius intuetur? Nunquam tales pedes dignatus est Christus habere servos.*

Et quid apud modernos nostros Christianos usitatus, quam edere, bibere, inebriari, & vomere? Quid communius in nostris gynecæis, quam caput simbriis, totumque corpus immoderato vestium luxu pretiosissimè & vanissimè non solum exornare, sed etiam nudum pectus prostituere? Et majorem diei partem in mundo muliebri conquirendo terere? Quis virorum non tonsorem diligit, adaptan-

Corrupti mores Christianis communes.

da pro moderno usu barbæ, & concinnandis capillis? Quis fictâ cesarie calvitiam, aut aliàs incultos, crines contegere erubescit? Quis non nobilium fluctuante corpore & pede generosum gressum fingit, & distendit? Quis à mulierum vanitate avertere oculos didicit? Imò quis nobilium non erubescit, non curiosos, non protervos, & impudicos gerere oculos?

Non minus quam Iudæus, vel paganus sæculi pompas, & divitias perquiris, mundo non Christo vivis, & in mundialibus negotiis & gaudiis, quasi totam vitam tuam expendis, ait S. Thom. de Villanova. Et tamen hos modernus sæculi nostri status Christianos, & Christi servos compellet? Et de quibus olim erubescere plebs Christiana, jam usu, & inolitâ consuetudine erubescere dedidit. Nam (teste Villanovâ) *Quia majori ex parte sic vivitur, multitudo peccantium, pudorem peccandi admittit.*

S. Thom. Villan. Dom. 3. Adv.

Villan. Dom. 3. Adv.

Sed quid de vanitatibus dico, quæ apud utrumque sexum tale sumpsere incrementum, ut apud matronas, & viros Ethnicos, & gentiles in veteribus monumentis ita invaluisse, quisquam se legisse vix meminerit, magis de alijs enormitatum sordibus, & sceleribus loquamur, si enim sæculi moderni impudicitias & ardorem luxuriæ considere-

deremus, ex in primarijs Christi-
 ut vix amplius aut uxor aut ma-
 ritus de violato conjugij jure
 erubescant, sub amicitia, comi-
 tatis, & lusù titulo depude-
 re docti, multitudine peccan-
 tium pudorem peccandi adime-
 mente. *Frons mulieris meretricis*
facta est: tu, nolisti erubescere, ex-
 probat Synagogæ idololatran-
 ti Jeremias Propheta, eò quòd
 instar meretricis de turpitudine
 sua erubescere jam desierit.

Eadem planè meretricis frons
 ut plurimum facta est plebi
 Christiana, quæ de peccatorum
 fordibus erubescere erubescens,
 etiam in peccatis gloriari non
 veretur; Nonne gloriantur
 milites & nobiles equites de du-
 ellis, & vindictis contra hostes
 sumptis? Nonne gloriantur pas-
 sim helluones, potentes ad bibendū
 vinum, viri fortes ad miscendam ebrie-
 ratem? Nonne gloriantur avari
 in pecuniis & divitiis malè con-
 quilitis, & oppressores paupe-
 rum de thesauris ex pauperum
 sudore & sanguine expressis?
 Nonne blasphemi de horrendis
 in cælum fulminatis blasphemis?
 An non impudicissimi
 homines de violato concugis
 thoro, de corruptâ virginum
 gloriantur pudicitia? Frons me-
 retricis facta est illis, nolunt e-
 rubescere amplius, imò verò,
 cum erubescere oporteret, ob
 multitudinem delinquentium
 gloriantur.

Meritò contra hujusmodi in-
 surgit Propheta regius: *Quid* *Psal. 51.*
gloriaris in malitia, qui potens es in
iniquitate? Quasi diceret (notat
Cardinalis à S. Caro) hæc est mag-
na dementia: sicut si avis gloriaretur
in laqueo, aut piscis in hamo, quo
captus est. Magna utique demen-
tia, si maleficus captivus, in vin-
culis & compedibus ferreis, si
leprosus de lepræ suæ immun-
ditiis, tigris de maculis, athiops
de sua nigredine, si sordidatus in
vestium suarum sordibus, tan-
quam in vestitu deaurato gloria-
retur, magna planè hæc est de-
mentia, aut potius proterva præ-
sumptio, non tantum non eru-
bescere, sed etiam gloriari de
malitia. Et quomodo (subnectit
præfatus auctor) liceat gloriari
in malitia, cum non liceat gloriari in
sapientia, vel divitiis, vel fortitudi-
ne? Quid ergo de peccatorum
fordibus gloriari audent sordidi
peccatores? gloria eorum, stercus
& vermis. In sordibus ergo &
stercoribus suis, sicut sus in vo-
lutabro versata, gloriantur, cu-
jus contactum, & foetiditas for-
des quivis sanæ mentis exhor-
ret: gloria eorum stercus, &
foetor. Non adjicies ultra, ut
glorieris. Graviter nobilissimæ
Solymorum urbi sordes expo-
brat Ezechiel Propheta: Sordida
nobilis, grandis interitu. Idem ho-
die de plebe Christiana deplorat
Ecclesia: O plebs Christiana!
Sordida nobilis, quia (uti ex-
 ponit Hugo hic

Erubescere desierunt.

Jerem. c. 3. v. 3.

Isa. c. 5.

Gloriantur in malo

v. 1. Hugo hic

Dementia magna in gloria in peccato.

1. Mach. 2

Isa. c. 23. v. 12. Ezech. c. 22. v. 5. Plebs Christiana est sordida nobilis.

ponit Hugo) de nobilitate pauper-
tatis, cecidit in sordes abundantia
temporalis. Vel sordida, in vitijs,
in iniquitatibus, nobilis, propter
regalia quae habet, & quia in nobili-
bus personis secundum carnem abun-
dat modò: Sed sordida est propter
varia peccata: Est ergo plebs
Christiana, sordida nobilis, sed
grandis interitu, id est, paratus est
tibi grandi interitus, explicat Lyrā.

Lyranus
hic.

VI.

Isa. c. 23.
v. 4.

Erubescat
de sordi-
bus Chri-
stiani.

Hugo
Card.

Ex turri-
bus celli
gimus nos
esse in ter-
ra Chri-
stianorū.

Erubescite ergo sordida nobi-
lis, plebs Christiana nobilissi-
ma, sata sanguine divūm, san-
guine Christi, sed sordida in
peccatis, erubescite de sordibus
tuis. Erubescite Sidon, ait mare,
id est, Tyrus munita, in ma: i si-
ta. Erubescite clericus, ait mare,
id est, laicus melius vivens, glossatur
Hugo: vel Erubescite Sidon, id
est, Praelate negligens, ait mare,
id est, subditus diligens. Vel eru-
bescite Sidon, claustralis corpens,
ait mare, seculari poenitentiam
faciens. Vel erubescite Sidon,
barbate comedens, ait mare, puer
abstinens. Vel erubescite Sidon,
id est, peccator, ait mare, id est,
peccatum. Erubescite Sidon, plebs
Christiana, erubescite sordida
nobilis de sordibus tuis, ait ma-
re, id est, populus infidelis, &
gentilis, quia populus Christia-
nus abiit in viam gentium, &
modum vivendi infidelium:
Unde alium suspirans devotus
Ludovicus Granatensis testatur:
Non ex operibus, sed ex templorum so-

lummodo turribus nos agnoscere, quòd
in Christianorum regionibus versetur.
Si quis enim pagum, villam, ^{Non ex}
oppidum, civitatem ingredia- ^{moribus.}
tur modernis temporibus, tan-
tam in verbis impudentiam, in
moribus dissolutione, in actio-
nibus petulantiam, in incessu
vanitatem experietur, ut dubi-
tare non immeritò possit, num
inter Christicolos moretur, cum
non nisi sordes peccatorū, & fo-
etidum vitiorum lutum publicè
in pla eis dispersum intueatur.
Sordes ejus in pedibus ejus.

VII.

Exacerbati contra Jeremiam,
ex veritatis odio, aulici regij,
rulerunt Jeremiam, & projecerunt ^{Jerem 3}
eum in lacum... in quo non erat a- ^{8 v. 6.}
qua, sed lutum, descendit itaque Je- ^{Christia-}
remias in cœnum: ut nempe in eo ^{ni immerse}
præfocatus moreretur, ille verò
usque ad collum mersus, ibi ma-
nebat, teste Josepho historico,
donec per Abdemelech Eunu-
chum Æthiopem extraheretur.
Jeremias representat populum
Christianum, vel peccatorem,
quem dæmones miserunt in la-
cum, vitiorum scilicet, uti Inter- ^{Glossa}
linearis glossatur; Et tunc sor- ^{Interl.}
des ejus hærent in pedibus ejus,
imò sordes in manibus, sordes
in pectore, sordes in vestibus,
sordes in capite, sordes in fa-
cie, sordes in oculis, sordes in
auribus, sordes in lingua; Eru-
bescite plebs Christiana, sordida
nobilis, grandi interitu!

Si

Si homo vestibus, corpore & facie totus incedat sordidus, non solum pudendus est, & foetidus, sed neque dignosci ex habitu, & facie potest: *Et non sunt cogniti in plateis.* Christiani subinde peccatorum sordibus immerfi non solum inter domesticos parietes, & lacum haerent, sed etiam hosce sordidos habitus, pedes, ora, & facies in publicis circumferre plateis non erubescunt, & sunt cogniti in plateis, in tali sordido vitiorum habitu, non sunt cogniti, quod Christiani sint.

Narrat Baronius, S. Martyri Attalo cum bestiis certaturo, & in Amphitheatrum producto, tabellam fuisse praelatam, hisce verbis inscriptam. *Hic est Attalus Christianus;* Christiani subinde ad bestialem sordidam vitam a daemone protracti, tam parum Christiani hominis faciem, & habitum gerunt, ut operapretium foret, in publicum prodituris tabellam praeferi, vel frontibus eorum inscribi: *Hic est N. Christianus.* Aliter enim pro Christiano non erit cognitus in plateis, sed potius infidelis, aut bestia crederetur, & sus est volutabro producta. Sordes ejus in pedibus ejus & in facie ejus: non est recordatus finis sui, nempe *Christi*, uti notat Hugo: *Finis enim legis Christus, ad justitiam omni credenti.* Finis ergo sui,

id est, Christi non recordatur plebs Christiana, neque se sanguine Christi satam, & ejus nomine insignitam recordatur.

Ad hujus nostri nominis recordationem nos cum Isaia excitemus: *Tantum in te recordemur nominis tui: a Christo, Christiani dicitur.* subnectit Interlinearis. Cum tamen diversam longem, & absumilem Christo vitam ducamus. Egregie antistes Valentinas:

Christum non solum non imitari, sed omnino contrarie vivere: Christus in paupertate, tu in divitiis: Christus in humilitate, tu in honoribus sistis, Christus in laboribus, tu quæris delicias, Christus in doloribus, tu in voluptatibus implicaris. Totus adversus totum Antichristus, & vis cum Christo regnare? Christus puritatis amator, tu coeni inhabitator, Christus agnus sine macula, tu peccatorum maculis contaminatus, Christus odore virtutum te praecedit, in odorem trahens unguentorum suorum, & tu sordium tuarum foetore respersus, agnum purissimum, sus in coeno volutatus sequeris, totus Antichristus, totus sordidus & foetens; & amplexati sunt stercorea.

Ergo saltem erubescere Sidon, erubescere sordida nobilis, plebs Christiana de sordibus tuis & ad poenitentiae fontem emundanda propera, lavanda in sanguine agni immaculati; En balneum

Thren. 4
v. 8.Non ag-
noscunturBaron.
An. 179.
n. 17
Nomen
fronti affi-
genium
foret.Hugo
Card.
Rom. c.
10. v. 4.

VIII.

Isa. c. 26.
v. 13.
Glossa
interl.S. Thom.
Villan.
Dom. 2.
Advent.
Christi
ni vita
Christi
videntur
Antichri-
sti.

Thren. 4

IX.

Pro sordi-
bus nostris

neum tibi è proprio sanguine paravit Dei filius, surge, pro-
 pera, sordida nobilis, expectat
 te Dei filius de stercore erigens pau-
 perem. Psal. 112. O sordida nobi-
 lis, grandis interitu, quæ neque,
 ut munderis, curas, tergum,
 non faciem ostendens puritatis
 fonti. Immunditati tuæ execrabilis;
 quia mundare te volui, & non es mun-
 data à sordibus tuis: sed nec munda-
 beris priùs, donec quiescere faciam
 indignationem meam in te: Immit-
 tendo scilicet flagella, miseras,
 tribulationes angustias. Sed
 major omnium pœna hæc est, si
 sordidam plebem deserat Deus,
 eam in sordibus suis interire, &
 suffocari permittens: Qui in sor-
 dibus est, sordescat adhuc, & de sor-
 dibus peccatorum, in cœnum
 infidelitatis, & de hoc in lacum
 inferni demergatur.

Ne igitur de malo gravi in
 gravius, de sordibus in profun-
 dum stercoreum plebs Christiana,
 sordida nobilis, gravis interitu,

devoluatur, hortatur nos Præ-
 dicatores sancta mater Ecclesia:
 Docebitis ergo filios Israel, (scilicet
 populum, juxta mentem Lyrani,
 vel magistri subditos secundum
 glossæ Interlinearis expositio-
 nem) ut caveant immunditias, men-
 tis vel corporis: addit Interlinearis;
 & quidem teste glossa ordina-
 ria, omne peccatum immunditia est
 animæ, ut non moriantur in sordibus
 suis, sed ab his mundati, & pur-
 gati, mundi ad finem suum Chri-
 stum pertingere, & sine macula
 ad immaculati agni nuptias, &
 gloriam pervenire valeant, quia
 non intrabit in eam aliquod inqui-
 natum. Accedite ergo sordidi
 nobiles Christiani, lavamini
 mundi estote, auferite malum cogi-
 tationum vestrarum, excutite pul-
 verem, & sordem de pedibus
 vestris, ut vel sic in gloriam im-
 maculati agni intrare, & sine
 vestro ultimo, Deo, frui æ-
 ternum valeatis,
 Amen.

Ch. istus
 b. n. cum
 paravit
 ex suo san-
 guine.

Ezech. c.
 34. v. 15.

Mundari
 notum.

Apoc. c.
 22. v. 11.

Levit. 19.
 v. 31.

Glossa
 Ordin.

Apoc. 21.
 v. 27.

Isa. c. 10.
 v. 16.

